

ЦИЛЈКА:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.

За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна по године 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Претплата се прима само у годишњи и полугод. роковима.

Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштом, само и непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручнице, г. Вељу Рамадановићу, К. Ц. агенту у Нотор.

Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: Филип Јерговић.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина ријешила и да смо Ми потврдили и потврђујемо

ЗАКОН

којим се овлашћује Књажевска Влада, да може уредити све што је потребно за предавање јавном саобраћају слободног Барског Пристаништа

који гласи:

Члан 1.

Овлашћује се Књажевска Влада, да може предати јавном саобраћају као слободно пристаниште, пристаниште у Бару са припадајућом слободном зоном под условом, да лучке таксе, као и до сада, имају припадати држави до дана, када друштво буде извршило у толикој мјери пристанишних радова, предвиђених у првобитном плану, који је послужио као основа уговору, закљученом на основу датих концесија Барском Друштву 9. 22 марта и 1/14 септембра 1905. г. с тим, да трошкове за капетанство луке до истога дана сноси као и до сада државна каса.

У случају закашњења у извршењу горњих радова важи у свему одредба о конвенционалним казнама предвиђеним у §. 84. уговора између државе и друштва, да из ради под истијем условима и остатак радова према доцнијем проширеном плану и то у времену пропорционалном ономе, у коме су — према члану 25. уговора — имали бити потпуно довршени радови према првоме плану.

Извршење свију горепомених радова, одговарајућих укупној количини радња предвиђених у првоме нацрту, а узимајући у обзир побољшање према првоме плану и вишак радова, који су ушљед тога проистекли, сматраће се, да је постигнуто, кад се у унутрашњем простору првога дијела мола, продуженог до 250 метара од прилике, буде потпуно израдило најмање 100 метара риве (банкине).

Члан 2.

Да би се могла вршити служба слободног Барског Пристаништа у смислу претходног члана, овлашћује се Министар Финансија и Грађевина, да може прописати привремене правилнике, који ће важити до оног дана, док Народна Скупштина одобри стални правилник службе, предвиђен чланом 28. конвенције од 13/26 јуна 1906. године.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу кад га Књаз Господар потпише.

Препоручујемо свима Нашим Министрима, да овај закон обнародују и о извршењу се његову старају,

властима заповиједамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат,
Чувар државног печата,
Председник Мин. Савјета,
Министар Правде и
Заступник Мин. Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Председник Министарског Савјета,
Министар Правде,
Заступник Мин. Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Ланић Војводић с. р.
Министар Војни, Генерал-ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.
Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.
Министар Просвјете и Црквених Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна Скупштина ријешила и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

ЗАКОН

О

накнадним и ванредним кредитима

у 1908. години

Члан 1.

У допуну буџета за 1908. год., одобравају се следећи накнадни кредити у износу од круна 74.774.— (седамдесет четири хиљаде, седам стотина седамдесет четири), која се сума има распоредити на следеће партије:

На партију	Кр.	Кр.	Кр.
20	20	2.500—	
30	30	7.000—	
37	37	150—	
46	46	7.080—	
50	50	2.000—	
59	59	1.000—	
60	60	6.000—	
64	64	1.000—	
71	71	6.000—	
78	78	4.000—	
79	79	11.000—	
83	83	5.625 67	
84	84	1.380—	
115	115	1.000—	
119	119	200—	
153	153	2.000—	
198	198	3.138 33	
201	201	500—	
204	204	8.000—	
205	205	200—	
225	225	5.000—	

Члан 2.

За подмирење државних потреба, које нијесу предвиђене буџетом за 1908. год., одобравају се ванредни кредити у износу од круна 202.826 33 (двје сто и двје хиљаде, осам стотина двадесет и шест и ³³/₁₀₀).

Члан 3.

Овлашћује се Министар Финансија и Грађевина, да горе одобрене расходе исплати из државне готовине и да учињени издатак покаже у завршном рачуну за 1908. годину.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу кад га Књаз Господар потпише.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија и Грађевина, да овај закон обнародује, а свима Нашим Министрима да се о извршењу његову старају, властима пак заповиједамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покорвају.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио држ. печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Министар Правде,
Заступник Министра Инострних Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Председник Министар. Савјета,
Министар Правде и
Заступник Мин. Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Ланић Војводић с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Министар Просвјете и Црквених Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрели смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 10. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се изда сума од десет хиљада (10.000) франака за пострадале од земљотреса у Италији.“

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио држ. печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Министар Правде,
Заступник Министра Ин. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрели смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 15. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се Лазару Јовановићу — Чобелићу, учитељу с Цетиња, уважи у године службе за пензију и вријеме од — 16. септембра 1905. год. па до 21. јуна 1907. год., које је као привремени учитељ провео у Краљевини Србији, с тим, да за то вријеме накнадно унесе у „пенсиони фонд“ законом прописане улоге, ако су у сличним случајевима и остали према ранијим Скупштинским рјешењима то морали испунити.“

Наш Министар Финансија и Грађевина и Наш Министар Просвјете и Црквених Послова нека изврше ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Министар Правде,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрели смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 15. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се Љубомиру Булатовићу, учитељу из Мркојевића, уважи у године службе за пензију вријеме службовања у Црној Гори, као и вријеме службовања у Краљевини Србији, изузев оно вријеме, које је провео у Краљ. Србији као учитељски заступник, јер учитељски заступници, према чл. 42. Закона о народ. школама, немају права ни на пензију ни на повишицу.“

Наш Министар Финансија и Грађевина и Наш Министар Просвјете и Црквених Послова нека изврше ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио држ. печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Заступник Министра Ин. Дјела,
Министар Правде,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Министар Просвјете и Црквених Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрели смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 15. јануара 1909. год., које гласи:

„Да се Ирину Вешовић, учитељици из Колашина, уважи у године службе за пензију вријеме од 4 године, које је као учитељица провела у наставничкој служби у Скопљу.“

Наш Министар Финансија и Грађевина и Наш Министар Просвјете и Црквених Послова нека изврше ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Министар Правде,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Министар Просвјете и Црквених Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрели смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 16. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се фамилији пок. Илије Бољевића, бив. учитеља на Дрезги у Пиперима, издаје годишња помоћ до пунолства његовог најмлађег му дјетета — по 270 круна годишње.“

Наш Министар Финансија и Грађевина и Наш Министар Просвјете и Црквених Послова нека изврше ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат,
Чувар државног печата,
Председник Министарског Савјета,
Заступник Министра Инострних Дјела,
Министар Правде,
Др. Л. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрли смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 19. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се Николи Вукову Јанковићу издаје редовна годишња помоћ од двије стотине (200) круна, почињући од 1. јануара 1909. године.“

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио држ. печат,
Чувар држ. печата,
Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностранних Дјела,
Др. П. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрли смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у други редован сазив за 1. децембра 1908. године, од 19. јануара 1909. године, које гласи:

„Да се Перу Ломпару из Бокова издаде једном за свагда свота од четири стотине (400) круна, као накнада за два обећана му рала земље.“

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши ово рјешење.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио држ. печат,
Чувар државног печата,
Предсједник Мин. Савјета,
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Министар Правде,
Др. П. Томановић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Јанко Спасојевић, врш. дуж. предсједника Главне Државне Контроле, на основу чл. 49. закона о чиновницима грађанскога реда, отпусти из државне службе у интересу исте.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Мин. Савјета,
Министар Правде,
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. П. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела постављамо:

за вршиоца дужности предсједника Главне Државне Контроле, Филипа Јерговића, досадашњег начелника Министарства Унутрашњих Дјела; и

за члана Главне Државне Контроле Шака Филиповића, шефа економског одсјека пошт.-тел. одјељења Министарства Унутрашњих Дјела.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде,
Заступник Министра Ин. Дјела,
Др. П. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, Предсједника Нашег Министарског Савјета, и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела постављамо:

за вршиоца дужности начелника Министарства Правде Д-ра Секулу Дрље-

вића, досадашњег шефа административног одсјека и вршиоца дужности државног правобраниоца Министарства Финансија и Грађевина;

за секретара II. класе Великог Суда Мила Пламенца, свршеног правника; за контрактуралног секретара Обласног Суда у Подгорици Ђорђију М. Мартиновића, свршеног правника; и

за члана Општинског Суда у Улцињу Петра Леку Добрецовића.

Наш Министар Правде, Предсједник Нашег Министарског Савјета, Заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Предсједник Министарског Савјета,
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. П. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Правде, Предсједника Нашег Министарског Савјета и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Миласав Николић, врш. дуж. предсједника Обласног Суда у Подгорици, на основу члана 49. закона о чиновницима грађанскога реда, отпусти из државне службе у интересу исте.

Наш Министар Правде, Предсједник Нашег Министарског Савјета и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Правде,
Предсједник Министарског Савјета,
Заступник Министра Ин. Дјела,
Др. П. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за вршиоца дужности начелника управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Стева Вујановића, досадашњег управника поштанско-телеграфске станице у Подгорици;

за секретара I. класе Министарства Унутрашњих Дјела Милана Рамадановића, досадашњег секретара I. класе Обласне Управе у Подгорици; и

за секретара II. класе Обласне Управе у Подгорици Милоша Вучинића, досадашњег секретара Обласног Суда у Подгорици.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лактић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за контрактуралног секретара друге класе привредног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Петра Ј. Вујовића, досадашњег врш. дуж. обласног економија у Подгорици, а да прима плату из плате начелника привредног одјељења;

за писара друге класе Министарства Унутрашњих Дјела Луку Кастратовића, писара исте класе Главне Државне Контроле, по потреби службе; и

за писара друге класе привредног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Милију Шошкића.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лактић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за предсједника општине вароши Колашина сездара Муја Влаховића, капетана у пензији;

за племенског капетана улцињске капетаније Велишу Лакчевића, досадашњег члана Општинског Суда у Улцињу; и

за вршиоца дужности племенског капетана капетаније Жупе-Пивске поручника Милоша Бајагића.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лактић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Мијат Реџић, племенски капетан колашинске капетаније, разријешити дужности предсједника општине вароши Колашина.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лактић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Јован Д. Мартиновић, писар прве класе Министарства Унутрашњих Дјела, и Божо Банашевић, писар друге класе привредног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, на основу чл. 49. закона о чиновницима грађанскога реда, отпусте из државне службе у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лактић Војводић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина постављамо:

за шефа пореске и царинске управе и врш. дуж. референта за царинске послове Петра Марковића, досадашњег секретара I. класе Великог Суда, по потреби службе; и

за секретара Министарства Финансија и Грађевина Стева Лопичића, досадашњег секретара I. класе Министарства Унутрашњих Дјела, по потреби службе.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Просвјете и Црквенијех Послова, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се поп Илија Јовићевић, дворски свештеник и члан Цетињске Консисторије, на основу чл. 45. закона о чиновницима грађанскога реда, стави у стање покоја с пенсијом, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Просвјете и Црквенијех Послова и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар
Просвјете и Црквенијех Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Просвјете и Црквенијех Послова постављамо:

за писара прве класе Министарства просвјете и црквенијех послова Стева Маутиновића, досадашњег писара друге класе истога Министарства;

за архивара у рангу писара прве класе Министарства просвјете и црквенијех

послова Вука Шпадијера, досадашњег архивара у рангу писара друге класе истога Министарства;

за писара друге класе Министарства просвјете и црквенијех послова Вука Царичића, досадашњег практиканта истога Министарства.

Наш Министар Просвјете и Црквенијех Послова нека изврши овај указ.

Ријека, 31. јануара 1909. г.

НИКОЛА с. р.

Министар
Просвјете и Црквенијех Послова,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног ријешили смо и рјешавамо:

да се потпоручнику Јовану М. Ђурашковићу уважи оставка, коју је поднио на државну службу и да се од исте разријешити.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Ријека, 29. јануара 1909. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њихова Краљевска Височанства Књаз Престолонашљедник и Књагиња Престолонашљедниковица допутовали су с Тополице, а Њихова Височанства Књаз Мирко и Књагиња Наталија с Крушевца на Ријеку.

Народна Скупштина Краљици Италије

На глас о ужасној катастрофи у јужној Италији и великом пожртвовању Њ. В. Краљице Јелене при спасавању пострадалих, Народна Скупштина у својој XXII сједници од 10. о. мј. одлучила је, да се Краљица Јелена поздравља преко предсједништва Народне Скупштине. У извршењу овог скупштинског рјешења, упућена је Њеном Величанству ова адреса:

ЊЕНОМ ВЕЛИЧАНСТВУ ЈЕЛЕНИ КРАЉИЦИ ИТАЛИЈЕ

Ваше Величанство,

Нема тога срца у Црној Гори, које није било потресено од ужаса на вијест о страшној месинској катастрофи, као год што нема ни једног срца у дичној родбини Вашег Величанства, које се није задивило на вијест о херојским подвизима Вашег Величанства, и ако је то дивљење наше помијешано било са зебњом за Ваше, свијема нама драгоцјено здравље.

Достојне обожавања врлине Вашег Величанства, које наслиједите од Ваших славних предака и које пренесосте преко Сињега мора у дивну Италију, заслужише Вам достојни назив „Мајке италијанског народа и дике Дома Савојског“, а колијевци Ваше младости учинише, да се још више с Вама поноси и да Ваше велико име уброји међу најдражим именима своје историје.

Племенита кћери Црне Горе, сретна одиво славнога Дома Петровића-Његоша, сретна супруго витешкога Краља Италије, у коме су оличене врлине четрдесет нараштаја витешког Савојског Дома, њежна мајко свога народа — благоволи примити преко Народног Представништва а од родне Ти земље Црне Горе најдубљи израз љубави и благодарности.

Живио Краљ Виктор Емануил!
Живјела Краљица Јелена!
Живио Славни Савојски Дом!
Живјела Италија!

Цетиње, 15. јануара 1909. год.

Предсједник
Народне Скупштине
Марко Ђукановић.

Кад се оно враћао г. сердар Јанко Вукотић из Србије преко Новопазарског Санџака, народ га је свуда дочекивао најодушевљеније без разлике вјере. Огорчење противу анексије Босне и Херцеговине било је једнодушно, што је Турке

и Хришћане братимило. А данас су по-
дијелени у два непријатељска табора!

По поузданим нашим извјештајима са
границе, од назад мјесец дана у пашалу-
ку пљеваљском и бјелопољском сваки
дан стање постаје иесносније.

Док се тако приправљају нереди и ме-
ђусобни сукоби у народу, ка граници
Санџака прикупила се аустро-угарска вој-
ска по варошима и селима, а на граници
је на Челебиће и на Металци по један
батаљон, чак су снабђевени са дрвеним
крипама, лигурама и малим саоницама за
ово зимње доба, одиста да су готови да
ред успостављају у Санџаку.

Према томе на догледу су нова изне-
нађења на прагу Црне Горе. Зато је Кња-
жевска Влада учинила нужне кораке у
Цариграду, а у исто доба извјестила и
овдјешње дипломатске представнике о
тој новој опасности, која пријети миру.

Конференција или рат?

Под овим питањем римска „Три-
буна“ расправља вијести о непо-
средним преговорима аустро-тур-
ским и турско-бугарским са доста
оптимистичким закључцима, па се
тек при свршетку осврће на срп-
ско питање.

„Тако остаје упрошћен посао међу-
народне конференције, — завршује рим-
ски министријални орган — која би се
имала састати, да даде Јевропи задовољ-
штинину, да она рече посљедњу ријеч,
што неки, особито у Њемачкој, сматрају
сасвим излишним. Али ми не држимо да
је то мишљење умјесно, јер не може-
мо заборавити, да је анексија Босне и
Херцеговине Аустро-Угарској изазвала
захтјеве Србије и Црне Горе, који се о-
снивају на разлозима, којима се може
одрицати опортуности, али којима се не
може не признати важност са гледишта
српског национализма.

„Ако се не може допустити Црној Го-
ри и Србији да оне одлучују о питању
мира или рата — ма како живе симпа-
тије оне уживале — јер и сада њихови
особени интереси морају уступити општим
интересима (sic!), не може се порећи на-
ционалном осјећању Срба право на коју
задовољштинину. А ту задовољштинину може
дати само јевропска конференција, и тим
би она уклонила не само узрок немилых
изненађења у садашњости, него би обез-
оједила и блиску будућност од оних из-
ненађења, која српски национализам при-
правља Јевропи, када би се ова показала
и сувише пристрасна у својим симпати-
јама, и сувише заборавна у неким својим
дужностима....

„Кад се уклоне с пута све сметње,
може се доћи до конференције, и посљед-
њи облаци српско-црногорски, што
помрачавају јевропски хоризонт, могли би
ишчезнути, ако сви учесници на конфе-
ренцији дођу са мирољубивим намјерама
— сви, и Аустро-Угарска, која би имала
предпоставити задовољству лаких поб-
једа, које би она могла одржати над срп-
ским државама, задовољство да је раз-
вила како треба начело, на које се по-
зивиће, т. ј. начело допринашања да се
смањи непостојаност балканске равноте-
же.“

Премда бисмо имали што да
примјетимо овом погледу уваженог
римског листа за српско питање,
ми се осјећамо у дужности, да му
захвалимо за то, што се први од
свих органа јевропске дипломатије
одважио, да у свакодневном зани-
мању јевропске журналистике о
преговорима аустро-турским и тур-
ско-бугарским, који се свде на
чисто финансијска питања, прого-
вори коју и о животном питању
српскога народа, и ако доста убла-
жено са многим резервама...

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

† Мита Калић. Још нијесмо честито
ни закорачили у нову годину, а већ ево
нестале и другог вриједног и угледног
српског књижевника. Послије Лаза Ко-
марчића преминуо је у Сомбору прошлог
дана у 62. години свога живота Мита
Калић, професор сомборске српске учи-
тељске школе у пенсији. Калић је у српској
књижевности оставио лијеп спомен својим
радovima, нарочито краћим шалјивим
играма у једноме чину од којих су осо-
бито познате: „Мој цен“, „Пријеки лијек“,
„Свекрва“, „Максим“ и „Два брачна пара“
шалјива игра у 2 чина.

Био је вриједан сарадник Матице Срп-
ске у Новом Саду, у чијим је издањима
штампао више својих дјела, од којих

спомињемо на популарни начин описан
живот и рад српских књижевника, које
му је дјело угледало свијета у четири
свеске Матициних „Књига за народ.“

У славу педесетогодишњице Змајеве
издао је „Змајованку.“

Покојник се својим књижевним радом
није можда дигао до епохалне висине,
али све што је урадио, одише чистим
правим српским духом и израз је његове
по превасходству српске пјесничке душе.
Слава му!

Конкурс Српске Књижевне Задруге.
Управа Српске Књижевне Задруге обја-
вила је конкурс за оригиналан, досад не-
штампан роман, приповијетку, драму или
путонис. Најбољи спис наградиће се са
100 динара од штампаног табака. Ако буде
још радова, који заслужују награду, хо-
норисаће се и они са 60—80 динара од
табака. Писци треба да пошаљу своја
дјела најдаље до 1. јануара идуће године.

Оваквим курсом отвара се воља
писцима за што већу и солиднију књи-
жевну продукцију, те је с тога ова нова
идеја задругине управе за похвалу.

„Српска Звезда.“ Под овим насловом
изашла је у Биограду из штампе књига,
коју је написао Јован Миодраговић. Са-
држина књиге пренесена је из „Лето-
писа“ Матице Српске, у коме је оштам-
пана 1885. године.

У четрнаест одјељака својег лијеног
дјела писац је изнио многе драстичне по-
датке, историјске и статистичке. Они су
у стању да најнехатнијег „патриоту“ раз-
буде из летаргије, те да види сву опа-
сност, која Српству пријети са свакоје
стране; опасност, за коју ми махом кри-
вимо „странце“ и „туђинце“, а нерадо се
упуштамо у оцјену узрока, за које смо
једино ми сами криви...

Ова књига има тај задатак, да нам,
у данашње озбиљно вријеме, скрене пажњу
и на опасност и на дужности, како да
их отклонимо.

Књига је вриједна пажње читалачке пу-
блике, а нарочито ширих слојева, јер је
писац у њој популарно разредио питања,
која треба сваки Србин да зна. Цијена
је књизи кр. 1-20

„Уједињено Српство“, први српски
народни илустровани календар у Амери-
ци за годину 1909. Уредио га је вриједни
и угледни Србин из Лушнице, у Боки
Которској Иван Р. Паланчачић, уредник
листа „Уједињено Српство“, који излази
у Чикагу, а издала га је у 20.000 примје-
рака штампарија истога листа.

Овај календар садржи, осим календар-
ског дијела, више поучнијех и забавнијех
чланака и билежака из разнијех обла-
сти науке и књижевности, као и ода-
бранијех народнијех и умјетнијех пјесама,
прича, пословица, пошалица и шездесет
слика са краткијем билешкама уз исте.
На насловном листу налази се слика
Њег. Краљ. Височанства Књаза Госпо-
дара и Њег. Величанства Краља Петра,
као и у књизи.

Из Црне Горе, има у овом календару
још слика владике захумско-рашког г.
Кирила Митровића, бригадира сердара
Јанка Вукотића, секретара министарства
просвјете Ђура Шпадијера, судије Миђу-
на Павићевића, *битка* слика из „Балкан-
ске Царице“ и *тужбалице* у Црној Гори.
Остале су слике из разнијех српскијех
крајева, као и некијех виђенијех Срба,
који живе у Америци.

Календар је лијепо израђен на финој
хартји, а цијена му је педесет центи.

Гогољева стогодишњица. 19. марта
ове године навршује се сто година од
рођења великог руског писца Н. Гогоља,
који је заједно са критичарем и есејистом
Бјелинским засновао реализам у руској
умјетничкој књижевности и ударио чврст
темељ критичком и умјетничком правцу
у области руске књижевности и дру-
штвеног живота. Тај дан ће сви дру-
штвени слојеви руски, све приватне и
државне просвјетне и књижевне установе
прославити као велики национални праз-
ник. 26. априла о. г. откриће се у Москви
споменик, који је достојан великог имена
Гогољевог.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Њ. Кр. В. Господар бла-
гоизволио је поводом путовања Њ. В.
Књаза Мирка са нашим генералним шта-
бом дуж границе херцеговачке, одлико-
вати ова лица:

У баталиону бањском одликовани су:
командир Марко Радовић III. ст. Дани-
лова ордена; поткомандир Косто Копри-
вица IV. ст. истог ордена; официри Ђорђе
Копривица, Ђоко Миловић, Шћепан Ба-
ћевић, Јевто Перовић, Иво Кнежевић и
Шуле Миљанић, барјактари Лазар Са-
вин Миљанић, Стеван Ст. Копривица,
Окица Ј. Ковач, Пуле Г. Килибарда, Лука
И. Драганић и Јован М. Матовић V. ст.
Данилова ордена; официр Петар Кили-
барда, водници Мијајло Г. Радовић, Рамо
Н. Копривица, Јанко Н. Копривица, Ни-
кола К. Ераковић, Крсто Б. Килибарда,
Никола Мркачић, Муса П. Зечевић и Кр-

сто Р. Копривица, Новица П. Радовић,
Митар М. Килибарда, Мато Д. Ковач, Алек-
са Ј. Огњеновић, Стојан М. Килибарда,
Рамо Ј. Килибарда и Митар Б. Копри-
вица златном медаљом „за ревност“;
водници Видак М. Миловић, Муица С.
Перовић, Филип Б. Перовић, Машан К.
Сарић, Лука М. Поповић и Пеша Ђ. То-
машевић, Стево Ђ. Ковачевић, Лука Ш.
Баћевић и Ристо Г. Копривица сребр-
ном медаљом „за ревност.“

У племену Граховском одликовани су:
поп Ђуро Ковачевић III. ст. Данилова
ордена; поп Стеван Булаић IV. ст. истог
ордена; Симо сердарев Ковачевић, Фи-
лип Перков Ковачевић, Симо Богданов
Ковачевић, барј. Рако Филипов Коваче-
вић, Јован Рада Ђокова Ковачевић и
Шћепан Савин Ковачевић V. ст. Дани-
лова ордена; Ђуро Радов Мусић, Бо-
шко Марков Булаић, Петар Живков Ми-
ловић, писар Милош Грујић, Ђуро Пе-
ров Драшковић, Обрен Мијајлов Кова-
чевић, Митар Јаковов Денда, Васо Бог-
данов Миловић, Голуб сердарев Кова-
чевић, Анто Ђетков Ковачевић, Петар
попов Вукаловић, водник Гојо Драганић,
Саво Мргудов Ковачевић, Живко Јазарев
Ковачевић и Дука Јевтов Вукотић злат-
ном медаљом „за ревност“; Вукота Шпи-
ров Булаић, Драго Јаковов Денда, Божо
Јованов Миловић, Андрија Дамјанов Ми-
ловић, Васко Савин Вујачић, Малиша Ми-
цорев Ковачевић, Ристо Савин Андрија-
шевић, Лука Радов Ковачевић, водник
Тривко Савин Ковачевић, Васо Крстов
Вујачић, Раде Богданов Ковачевић и Ни-
кола Радов Ковачевић сребрном меда-
љом „за ревност.“

**Са прославе тридесетогодишњице
ослобођења Зете.** Министар предсједник
г. Томановић на дан прославе тридесе-
тогодишњице ослобођења Зете примио
је из Подгорице депешу, којом му пред-
сједник општине г. Станко Марковић и
г. др. М. Радуловић саопштавају, да је
збор подгоричких грађана на свом ску-
пу донио резолуцију, којом му се изра-
жава топли захвалност на његовом па-
триотском говору у Народној Скупштини
о Босни и Херцеговини.

О самој прослави донијећемо извјеш-
тај у идућем броју.

Црвени Крст. Друштво Црногорског
Црвеног Крста приступило су као друш-
твени оснивачи са једновременим улогом
од 60 круна ова господа: кап. Обрен
Никовић, Ђоко Каровић, Јово Голијанин,
кап. Ђуро Ивовић, сви из Никшића, Ср-
дан Ђуровић, свештеник из Слатине, Но-
вица Шалетић из Ждробаника, Епископ
Кирил Митровић из Острога, јеромонах
Никифор Симоновић из Острога, Рафа-
ило Ђуровић, ком. Агица Лакић из Да-
нилова Града, г-ђа Марица В. И. Пла-
менца с Цетиња, Петко Пајовић с Це-
тиња и бригадир Иво Ђуровић из Бара.
Г. В. Е. О'Рели, олд. енглески отпра-
вник послова приложио је нашем Црвеном
Крсту 100 круна, а дружина ђака српске
гимназије у Солуну „Дом Наука Дојчин
у Солуну“ упутила је од приређене за-
баве на исту цијел кр. 66 и 92 паре.

„Цетињско Радничко Друштво.“ У
недељу, 25. јануара о. г., одржана је го-
дишња главна скупштина овог друштва
у присуству изасланика мјесне управне
власти, на којој су скупштини саслушани и
к знању примљени извјештаји секретара и
благајника о раду Управе и о имовном ста-
њу друштва у прошлој години. Затим је на
приједлог предсједника г. Марка Гвоз-
деновића старој Управи уважена оставка
и дата разрјешница уз захвалност за мар-
љив и истрајан рад, па се је присту-
пило тајним гласањем избору нове Управе,
у коју су ушла ова господа: за предсјед-
ника Јован Хајдуковић, за потпредсједника
Перо Шоф, за секретара Душан Милић,
за благајника Јоко Иванишевић, за економа
Блажо Маркуш и за одборнике Васо Ву-
јић, Васо Радовановић, Петар Дреун,
Ђорђеј Мартиновић и Ристо Тановић,
а на мјесто досадашњих савјетујућих чла-
нова друштва г. г. Д-ра С. Огњеновића
и Ј. Хајдуковића изабрати су г. г. Љу-
бомир Бакић и Милутин Татар.

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 27. јан. Краљ је потписао,
декрет којим се распушта камара
а нови избори наређују за 7. марта
(по нов. кал.)

Биоград, 27. јан. Чује се, да је
Министарски Савјет ријешо да се
меморандум српских захтјева преда
великим силама тек пошто се Аустро-
Угарска и Бугарска коначно спо-
разумију с Турском.

Петроград, 27. јан. Званични
кругови увјеравају, да је Русија
великој симпатијом примила про-
тив-предлог турски и да је готова
да пристане да с Турском ликвидира

дира ратну оштету, те ће се односно
предлог упутити стручњацима на
мишљење.

Берлин, 28. јан. Енглески краљ
и краљица стигли су јутрос овамо.
На станици су их дочекали цар и
царица и остали чланови царског
дома. Дочек је био ванредно ср-
дчан. На свечаном обједу у цар-
ском двору цар Вилхелм и краљ
Едуард измијењали су срдачне
здравице, у којима су нагласили да
ова посјета има да утврди прија-
тељске везе између двије земље и
да послужи држању општег мира.

Софија, 28. јан. Пошто је бу-
гарска влада званично извјештена,
да против-предлог Турске садржи
изјаву да Турска не тражи исправку
границе, министар војни је наредио
да се одмах поврате кућама резер-
висте, који су били позвани за по-
јачање пограничне осме дивизије.

Беч, 29. јан. Бинерт је саставио
ново министарство, у које су ушли
чланови разних политичких стра-
нака.

Петроград, 29. јан. Чује се, да
је инжењер Азев уапшен на гра-
ници Финландије.

Петроград, 29. јан. Дума је упу-
тила правној комисији предлог о
укинућу смртне казне.

Берлин, 29. јан. Краљ Едуард
био је јутрос у општини. На по-
здрав предсједника општине краљ
је изјавио задовољство, што је опет
посјетио Берлин, и додао да му је
највећа жеља да односи између
Енглеске и Њемачке буду што бољи.

Биоград, 29. јан. Листови јав-
љају, да је министар војни генерал
Живковић дао оставку, јер ни Влада
ни Скупштина не показују велико
расположење да задовоље неоп-
ходне потребе војске. „Вечерње Но-
вости“ пишу, да је ушљед тога
цијело Велимировићево министар-
ство поднијело оставку.

Петроград, 30. јан. Извољски је
предао турском посланику одговор
на против-предлог Турске. У од-
говору се каже, да Русија поздрав-
ља саопштење Турске као израз
начелног сагласја са руским пред-
логом. Што се пак тиче турског
плана односно једновремене испла-
те ратне оштете, Русија је у начелу
вољна, да узме у призрење то пи-
тање, али предлаже поново да се
испита руски предлог и да се за-
једнички одлучи о условима неод-
ложног извршења ове финансијске
операције.

Берлин, 30. јан. Краљ Едуард
је мало назебао. Преко дана чинио
је више посјета, а у вече је при-
суствовао свечаној представи у кра-
љевској опери.

Цариград, 31. јан. Министри Хил-
ми-паша и Тевфик-паша дали су
оставку. Сјутра ће поднијети оставку
и министар финансија. Младо-тур-
ски комитет одлучио је да сруши
великог везира Ђамил-пашу.

Берлин, 31. јан. Енглески краљ
и краљица отпутовали су.

Петроград, 31. јан. На мјесто
министра комуникација Шауфуса,
који је дао оставку, наименован је
за министра Ресхов, члан Држав-
ног Савјета.

Цариград, 31. јануара. Издато је
званично саопштење у којем се ка-
же, да младотурски комитет од-
лучно побија вијести, да се ради
на свргнућу султана у корист прин-
ца Јусуф Изедина и да су због
тога министри рата и морнарице
отпуштени. Комитет, који је пока-
зао толико умјерености, обвезао се
је и новим програмом, израђеним
на потоњем свом састанку, да ће
штитити живот и права султанова
док овај остане вјеран уставу, те
с тога и одбија ове измишљотине,
које проносе непријатељи човјеч-
ности и отоманизма.

СТЈЕЧАЈ

Државној Штампарии потребан је један **КЊИГОВЕЗАЦ**, који је способан за све књиговезачке послове. Молиоци уз своје понуде нека пошаљу потписатој Управи увјерења о досадашњем своме раду и владању.

Молиоци треба да познају српски језик.

Број 29.

Цетиње, 28. јануара 1909
1,3 Управа Држ. Штампариие

ОГЛАС

У извршењу ријешења потписаног суда од данас, број и ознака доњи, а на темељу прописа чл. 666. Општег Имовинског Закона, у вези с чл. 220. тач. 2-га закона о судском поступку у грађ. парницама, овим се ставља до знања заинтересираним, да су за старатеље отсутног Сима Пантова и браће му Шобајића, бив. трговца из Никшића, одређени његови стрицеви: Шћепан и Бекица, браћа Шобајићи, који ће их пред судовима заступати у свима њиховим имовинско-правним пословима.

Уједно се овим позивају повјеритељи Сима-браће Шобајића, да до закључно 1. марта тек. год. поднесу обласном суду своје пријаве заједно с пуноважним документима за потраживање према маси Шобајића, а који то, и у колико то, до данас нијесу учинили — с напоменом, да се после горњега рока ниједно потраживање неће уважити.

Број 2185 из 1908. IV—1907—483.

У Никшићу, 21. јануара 1909 г.

Књ. Обласни Суд
за врш. дуж. предсједника — судија
Милован Бошковић

Р. 154, Бр. 60, 1,3

ОГЛАС. Поводом пресуде Књ. Обласног Суда на Цетињу од 9. новембра 1906 број 2542—IV—1906—42. Износи се на јавну продају доље описана непокретност у Лубеницу оф. Пера Драгова Липовине из Бјелаша. Процијењено кр. 600.

Продаја ће се извршити у Канцеларији Капетанског Суда у Бајицама у три рока 8. фебруара, 8. марта и 8. јула текуће године по подне.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, а на другом хоће али не испод $\frac{2}{3}$ процијене, а на трећем року продаја се понудиоцу највише цијене.

Сваки је лцитант дужан положити јемство 10% према продајени непокретности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, прече купње и дужникови повјериоци, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Сва земља у „Лубенице“, у којој има од прилике 2 рала, са припадајућом гором око исте, граници: од истока границом Осинићском, југа имовином истога оф. Пера обером како вода дијели, запада колским путем и сјевера међом Шака Маркова и истог оф. Пера.

К броју 791—557—1906.

Бајице, 30. децембра 1908.

Капетански Суд
р. 178, бр. 66 1,1 кап. Богдо Мартиновић

Приватни огласи

НАРОДНА ШТЕДИОНИЦА НА ЦЕТИЊУ

ПОЗИВА НА

III. Редовну Главну Скупштину

која ће се одржати у недељу 8. фебруара 1909. у просторијама „МЈЕСНЕ ЖЕНСКЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ“ у 10 часова прије подне,

Дневни ред:

- 1.) Избор 1 перовође и 2 овјеритеља записник;
- 2.) Извјештај Управе и Надзорног Одбора о раду Штедионице у години 1908;
- 3.) Читање закључних рачуна (биланса);
- 4.) Предлог Управе о подјели чистог добитка;
- 5.) Одобрење закључних рачуна и давања разрјешнице Управи и Надзорном Одбору;
- 6.) Извјештај Управе о искључењу чланова заосталих с уплатама;
- 7.) Предлог Управе о повишици плате благајнику;
- 8.) Избор једног члана Управе;
- 9.) Избор 3 нова члана за Надзорни Одбор по § 23 правила.

Напомена: На главној скупштини могу учествовати само чланови I, II и III-ег кола.

Као улазнице важиће уплатне књижице. У случају да се на овој скупштини не искупи довољан број чланова према § 46 прав. државе се друга идуће недеље 15. фебруара о.г. која ће рјешавати без обзира на број присутних чланова.

Р. 156, број 56, 2,2

УПРАВА

ПОЗИВ НА УПИС АКЦИЈА

„НАРОДНЕ БАНКЕ“

Народна Банка у Бару оснива се на акције са капиталом од Круна 2,000,000, а подијељена у 20,000 акција, свака акција је по Круна 100. Да би се дала прилика и најсиромашнијем Црногорцу да може постати акционар Народне Банке, то је одређено да се акције уплаћују у току двије године, по Круну једну недељно; но акције се могу уплаћивати и по више недеља, мјесеци и годину или све одједанпут; који акционар уплати за своју акцију одједанпут, томе ће се издати одмах оригинална акција, на коју му ће се од дана уплате рачунати интерес од 6% и дивиденда. Остали пак акционари добиваће интересе и дивиденду, према својој уплати. За сваку акцију при упису има се уплатити јошт по једна Круна за трошкове око оснивања и престогака ће се унијети у Резервни фонд.

Који Црногорац жели постати акционаром „Народне Банке“ може уписати акције код означених овдје одборника и повјереника Народне Банке и то: код повјереника одборника, г.г. Кадје Карађузовића, Марка Гураша, ком Анта Шкутића, Луке Ђуровића, Мета Прцоње, Крсте Дабановића, Емра Дивановића, ком. Николе Вучинића, посланика Јакова Вретенчића, Марка Ивовића, Муха Горања, Сулемана Селим Бега, пор. Сава Вукмановића, кап. Риста Бранковића, инжињ. Јока Хајдуковића, ком Ића Пламенца, Јована Пламенца, Мићуна Пламенца, свешт. Методије Радића, свешт. Васа Вукотића, Мемета Пековића, Пренча Дабовића, кап. Љуца Марђеновића, кап. Адема Оџића, ком. Милоша Лекића, Мило Лекић врш. дуж. цариника, инжињера Момчила Тапавице, Машана Дабановића, Марка Ђукановића члана Држ. Савјета, инжињера Марка Матановића, Зефа Ђокића, Ало Ђолића, Муста Лакомице, Јока Пековића.

ПОВЈЕРЕНИЦИ

На Цетињу, код г.г. подком. Илије Хајдуковића, Јована Матановића, Ника Дрецуна, Марка Гвозденовића, Петка Павловића, Јована Хајдуковића, Стева Татара, Кића Мартиновића, Мила Милетића, Ђура Андрића, Петра Пејановића, Милисаву Дедовића, Стевана Калуђеровића, Блажа Маркуша Јована Иличковића.

Ријека, г.г. Бригадира Ника Кусоваца, Сава Чакића, Јована Пејовића, Ђура Ђоковића.

Његуше, г.г. кап. финан. Луку Поповића, тргов. Марка Врбице.

Грахово, г.г. ком. Сава Ковачевића, Радомира Кривоканића, Петра Ковачевића.

Никшић, г.г. Јова Голијанина, Трговачког Удружења, Мате Чопића, Јова Јовановића, Мила Томашевића, Мила Кр. Мартиновића, кап. Обрена Николића, Душана Вујице, посланика Вука Кривоканића.

Андријевица за Васојевиће, г.г. Гавра Протића, Богдана Лалевића, Сима Николегића, Мила Дедовића, Милутина Радоњића, Блажа Анђелића.

Колашин и околицу, г.г. Браће Марића, Милована Меденице, Ђорђа Станића, кап. Андрије Радовића, Божа Пековића, Војина Оровића.

Вилусе, г.г. Тодора Булаића, Велимира К. Копривице.

Подгорица, г.г. Круна Ђурашковића, кап. Стевана Раичковића, Захарије Радичевића, Блажа Вујовића, кап. Сава Шестића, Сава Радуловића, Неша Стијовића, Стева Вујановића, Лазара Бркића, Петра Вучинића, Милисаву Николића, Максима Топаловића.

Данилов Град и околица, г.г. Бриг. Блажо Бошковић, кап. Тока Ђуровића, ком. Ника Пуљевића, ком. Агице Лакића.

Вир и околица, г.г. пона Луке Ивовића, поруч. Мира Лекића, Сава Милића, Пера Божовића, Ива Дарчевића, Илије Савова, Ива Р. Бранковића, ком. Васа Бокана, Ђура Р. Бокана, пона Тома Јововића, пона Јока Лекића, Сава Станковића, пона Сава Вукмановића, Јова Јовачевића, Јока Боркића, Ника Јовановића, уч. Јована Иличковића, Пера Иличковића, пона Петра Хајдуковића, Марка Вујачића, Марка Ђуровића Сава А. Црничевића, пона Филипа Вујовића, Сава Л. Вујовића, пона Петра Машановића, подк. Марка Кричанина, Крста Пекића, Луке Станковића, Марка Шоћа, Ибрахи-ма Врајића.

Улциње и околица, г.г. пона Јована Вујановића, Илије Срзентића, Ахмета Горана, Сулемана Капетана, Падра Бонавентуре, посланика Петра Ј. Добрековића, Усеина Бега, Суља Бега, Мана Хоце, Мустафа Муја, Ахмета Маврића, кап. Бора Ђурашковића, Луке Јововића.

Уједно се моле повјерници да сакупљена имена акционара изволе послати најдаље до 5. фебруара о.г. а уписане листе до 15. фебруара.

Бар, 20. јануара 1909.

Привремени Одбор Народне Банке
Предсједник Арци-бискуп — примас српски Ш. Милиновић. Дјеловођа Душан Јововић.

Р. 597, Бр. 71 1,1

ПОЗИВ

НАРОДНА ШТЕДИОНИЦА НА ЦЕТИЊУ

ПОЗИВА

на уписивање IV-ог кола својих акција (удјела) са почетком уплате од 1. јануара 1909.

Вриједност је једне потпуно уплаћене акције кр. 104., — која се уплаћује кроз 4 године; а исплаћује се према чл. 60. својих правила, свршетком пете године са припадајућом добити (дивидендом).

Цетиње, 10. децембра 1908.

Управа

р. 56, бр. 559, 3,6 Народне Штедионице

Пријатељима књижевности

Од 1. јануара 1909. године Српски Књижевни Гласник улази у девету годину свога излажења. За осам минутих година Српски Књижевни Гласник је био најбољи часопис у Српству. То потврђују многи српски, хрватски, бугарски, словеначки и словенски листови, као и огроман одзив публике у Србији и ван Србије. Сталне рубрике Српског Књижевног Гласника јесу: 1) Приповетке, романи и драме (изворне и преведене), 2) Песме (изворне и преведене), 3) Огледи из књижевности, науке и друштвеног живота, 4) Одломци из српске и стране књижевности, 5) Ситни прилози, 6) Књижевни Преглед, 7) Научни Преглед, 8) Позоришни Преглед, 9) Уметнички Преглед, 10) Политички Преглед, 11) Оцене и Прикази, 12) Белешке. Претплата се шаље увек напред и она износи: на годину 18 динара (круна), на 6 месеци 9 динара (круна), на 3 месеца 4-50 динара (круна). Претплату прима

Администрација Српског Књижевног Гласника, Београд. Скопљанска улица, 9. П.п. Бр. 37 2,5

НА ЗНАЊЕ

На изјаву мога оца Риста изнесу у „Гл. Црногорца“ обзнањујем, да сам пунољетан, и од данас одијелим, и по закону могу располагати својим.

Данилов-град.

р. 28, бр 59 1,2 Бошко Ристов Гргуровић

БРИЈАЧНИЦА. Јављам Поштованој Госоди муштеријама, да сам отворио бријачку радњу, Катунска улица број 32.

Цетиње, С особитим поштовањем
Ђоко Т. Велимировић
бријач

Р. 22, Бр. 51 1,3

Свом непрежаљеном мужу

† Виду П. Иванишевићу

даваћу годишњи помен у цркви на новом гробљу у суботу 7. фебруара ове године, у 10 сати прије подне. —
Цетиње, 30. јануара 1909.

Ожалошћена:

Милица удова Вида Иванишевића
Р. 35, Бр. 62, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина и мужа

† Рихарда Јунга

који се пресели у вјечност 19 јануара о.г. у најљепшем цвијету своје младости.

Тужна мајка као и супруга му изјављују и овим путем вјечиту благодарност свима и свакоме, ко нам је ма какво учешће указао у превеликој нам жалости. Увијезене: мајка Марија Јунг, супруга Катица Јунг. Р. 58, Бр. 70, 1,1

Приликом смрти нашег непрежаљеног сина односно брата

† Перише Булатовића

који се 15. овог мјесеца у 21 години свога живота на повратку из Америке пресели у вјечност овдје на Цетињу после дужег у тешког боловања у далеком свијету а хитајући да своје кости остави у родној земљи.

Сматрамо за најсветију своју дужност изјавити најпонижнију дубоку благодарност Њег. Кр. Височанству Књазу Гос-

подару, који се очински распитивао о стању здравља болесникова.

Дубоко благодарни остајемо г.г. докторима: Перазнићу и Огњеновићу, који су се за вријеме његовог боловања о његовом здрављу својски заузимали.

Особита хвала г.г. министрима и бригадирима Јанку Вукотићу и В. Мијајлу Вучинићу, Велиши Лазовићу и Блажу Бошковићу на саучешћу.

Доживотна хвала г.г. свештеницима: проту Матановићу, попу Машану Симонковићу, Крсту Томовићу, Станку Булатовићу и јеромонаху Мирону Меденици, који покојника до вјечне куће испратише и сахранише.

Дубока благодарност г.г. командиру Павлу Вујисићу, Раду Меденици, Живку Ракочевићу; поручику Радвану Радовићу, потпоручику Шћепану Лазовићу, Милошу Бајагићу и Новаку Боричићу; народним посланицима: Малину Радовићу Сави Драговићу, Мују Влаховићу и Крсту Шарановићу и осталој госоди чиновницима, који га до вјечне куће испратише и спровод увеличаше.

Хвала Машу Почеку и Драгу Калуђеровићу, који се неуморно и свакодневно трудише око покојника како приликом боловања тако и приликом погребца.

Вјечна хвала грађанству цетињском и свима и свакоме, који нам у овој превеликој жалости изјавише ма којим путем своја саучешћа и тим нам знатио тугу ублажише.

Цетиње, 18. јануара 1909.

Ожалошћени: родитељи: отац официр Јован, мајка Плана, браћа: Марко, Тиро, Радоња, Јанко, Ниша и Милутин сестре Перуна и Милица. р. 250, бр. 38 1,1

Наш мили и нигда непрежаљени син, односно брат

† Милош

пресели се у вјечност 17. т. мј. у својој 11 години ђачког живота, послје 17-дневног тешког боловања.

Немогу пропустити, а да дубоко не захвалим: г.г. Докторима: Џамани и Бенедети, који свакодневно не жалише труда, да својим искусним знањем отму покојника из чељусти немилосне раке земље.

Хвала свештеницима: Поповићу и Вукотићу, учитељици са ученицама и учитељица са ученицама, који свога ђака и друга, са приложеним вијенцима до вјечне куће испратише.

Особита хвала чиновништву: војничком и грађанском, и опште цијелом грађанству Барском обојег пола, који у великој маси покојника до вјечне куће испратише, и тијем у великоме нашу дубоку жалост ублажише.

Хвала официру Сретену Туковићу, који се за његовим дирљивим говором са покојником на гробу опростио.

Поново свима и свакоме хвала, који лични и телеграфично учествоваше у нашој големој тузи.

Бар, 19. јануара 1909. год.

Ожалошћени: отац: Павић, мајка Маше, браћа: Марко, Видак и Ђорђија, сестре: Велика и Васе — Чејовићи.

Р. 157, Бр. 49, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти наше нигда непрежаљене супруге, односно, мајке и снахе

† Стане Беговић

која се пресели у вјечност 6. јануара ове год. у најљепшем цвијету своје младости у 30-ој години пошље дугог и тешког боловања у кругу своје ожалошћене породице.

Сматрам за свету дужност овим путем изјавити нашу доживотну благодарност комшијама испод Грба, који не жалише труда дан и ноћ око покојнице у току њене болести.

Такође доживотна хвала Грбљанима, Служанима, Даљамашима, Новоселанима и Плањанима, који у великом броју похиташе, покојницу ожалише, до вјечне куће испратише, стијем нам у неколико тугу ублажише; Вјечита благодарност свештенику Стојану Радовићу, који над покојником ошјело изврши.

Незаборављена хвала нашим пријатељима и познаницима, који нам писменим, усменим и телеграфским путем изјавише своја саучешћа.

Грбе, 6. јануара 1909 год.

Ожалошћени: супруг Јагош, син Лука, шћери: Милена, Ружица и Јагода, свекрва Видна, ђевери: Милован, Крсто и Петар са осталом породицом.
Р. 145, Бр. 54, 1,1